

ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืน ยกฟ้องคดีบีทีเอสขอค่าเสียหาย

เมื่อวันที่ 1 มีนาคม ศาลปกครองสูงสุดอ่านคำพิพากษาในคดีที่บริษัทระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) หรือบีทีเอส ยื่นฟ้องคณะกรรมการคัดเลือกฯ โครงการรถไฟฟ้าสายสีส้ม ช่วงบางขุนนนท์-มีนบุรี (สุวินทวงศ์) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 โดยขอให้คณะกรรมการคัดเลือกฯ โครงการรถไฟฟ้าสายสีส้ม ช่วงบางขุนนนท์-มีนบุรี (สุวินทวงศ์) ชดใช้ค่าเสียหายจากกรณีมีมติแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาผู้ชนะการประเมินของเอกสารการคัดเลือกเอกชนโครงการดังกล่าว ซึ่งคดีดังกล่าวศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง เนื่องจากระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปรากฏข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการคัดเลือกฯ โครงการดังกล่าวได้มีมติเห็นชอบให้ยกเลิกการประกาศเชิญชวนฯ โครงการรถไฟฟ้าสายสีส้ม และการคัดเลือกเอกชนตามประกาศเชิญชวนที่แก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าว เหตุแห่งความเดือดร้อนหรือความเสียหายจากคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้จึงหมดสิ้นไปแล้ว จึงมีคำสั่งจำหน่ายคดีในข้อหา ฟ้องขอให้เพิกถอนหลักเกณฑ์การร่วมลงทุนที่แก้ไขเพิ่มเติม

ในส่วนค่าเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอตามคำฟ้องเพิ่มเติม ได้แก่ ค่าจ้างที่ปรึกษาทางเทคนิคและที่ปรึกษาทางกฎหมายนั้น ศาลเห็นว่าค่าจ้างดังกล่าวเป็นค่าจ้างในการดำเนิน

กิจการค้าตามปกติของผู้ฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีไม่ได้แสดงให้ศาลเห็นว่าเป็นความเสียหายที่เกิดจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง กระทำการแก้ไขเพิ่มเติม และเปลี่ยนแปลงเอกสารการคัดเลือกเอกชนเพิ่มเติมครั้งที่ 1 ดังกล่าว เมื่อค่าใช้จ่ายในการว่าจ้างที่ปรึกษาทางเทคนิคและที่ปรึกษาทางกฎหมายของผู้ฟ้องคดีมิใช่ค่าเสียหายโดยตรงจากการดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงเอกสารการคัดเลือกเอกชนฯ ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกรณี จึงไม่อาจถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ศาลจึงไม่อาจกำหนดค่าเสียหายดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้

โดยศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามศาลปกครองชั้นต้น เนื่องจากเห็นว่าการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาผู้ชนะการประเมินของเอกสารการคัดเลือกเอกชนโครงการดังกล่าว ไม่ใช่การแก้ไขในหลักการสำคัญตามมติ ครม. จึงไม่ต้องเสนอที่ประชุม ครม. พิจารณาอีกรอบ และการดำเนินการดังกล่าวไม่จำเป็นต้องรับฟังความคิดเห็นจากเอกชนก่อนแต่อย่างใด ประกอบกับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีทั้ง 2 ใช้ดุลพินิจโดยสุจริต ไม่เลือกปฏิบัติ และเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีทั้ง 2 จึงไม่มีการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี และไม่จำเป็นต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี